

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. In eo etiam haesitat, & multorum praeterea assensu gaudet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A Eusebium quoque Origenis partiarum resurrectionem mortuorum fustulisse narrat Photius in Epistola quadam ad Constantinum. In eiusdem erroris suspicionem mutuo sese vocant Hieronymus & Rufinus, quem tamen uterque summa cura diluere conatur. Huic etiam adhaesisse Arnobium verisimile est: ait enim libr. 2. contr. Gent. Audetis videre nos, quod mortuorum dicamus resurrectionem futuram, quam quidem nos dicere confitemur; sed a vobis aliter quam sentiamus, audiri. Quod idem est ac illud Origenis carnis resurrectionem esse dicentis *ὅτι τὸ σῶμα ταπεινὸν καὶ ἐπιπορευτὸν ἕσται ἡ ἀναστάσις αὐτοῦ*. Denique proditum est ab Epiphano & Hieronymo hanc ipsam fuisse Marcionis, aliorumque Hæreticorum de resurrectione falsam sententiam.

B VII. Quamvis crassam illam carnis molem & compagem à corporibus resurrecturis secretum iri senserit Origenes: quibus tamen prædita ea fore qualitatibus ratus sit, cum resurgent, quam passâ mutationem, qua instructa forma, non satis liquidum est. Numquam enim fuscitatum iri eadem, subtiliora licet ac splendidiora, asserit. Velut libr. 2. *ἔτι ἀρχῆν*, cap. 10. Si necesse est nos esse in corporibus, non in aliis quam in nostris corporibus esse debemus: & capite sequenti: Videndum quoque est, ne forte etiam illud iste sermo significet, quod sicut Sancti corpora sua, in quibus sancte & pure in huius vite habitationibus vixerunt, lucida & gloriosa ex resurrectione suscipient: ita & impij quique qui in hac vita errorum tenebras & ignorantia dilexerunt, obscuris & tenebris post resurrectionem corporibus induantur: & libr. 3, cap. 6. Non autem dubitandum est naturam corporis huius nostri, voluntate Dei qui talem fecit eam, usque ad illam qualitatem subtilissimam, & purissimam ac splendidissimam corporis posse à Creatore perducî, prout rerum status vocaverit, & meritum rationabilis nature poposcerit: & mox: Ita etiam de natura corporis sentiendum est, quod non aliud corpus est, quo nunc in ignobilitate, & in corruptione & infirmitate utimur; & aliud erit illud quo in incorruptione & in virtute & in gloria utemur; sed hoc idem abjectis infirmitatibus in quibus nunc est, in gloriam transmutabitur spiritale effectum, ut quod fuit indignitatis vas, hoc ipsam expurgatam fiat vas honoris, & beatitudinis habitaculum: deinde ostendit non nobis ex quinto illo Philosophorum corpore fictum iri à Deo corpus, cum manifeste desinat sanctus Apostolus, quia non nova aliqua corpora resurgentibus à mortuis dentur, sed hæc ipsa que viventes habuerant, ex deterioribus in melius transformata recipient. Denique libro primo De resurrectione, ut est apud Pamphilum in Apologia, absurdum & iniquum fore ait, si sua mercede fraudetur corpus, quod cum anima fortiter decertavit; ea autem privatum iri ni resurgat. Hanc corporis reparationem in melius cogitabat, ni fallor, Glycas cum opinatum scribit Origenem *τὰ σώματα ἡμῶν ἢ ἀνίστασθαι τὰ ἴσα ἐν τῇ ἀναστάσει*: quæ verba repetit Cedrenus de Origenistis loquens in Quinto Concilio damnatis.

C Aliquando vero ne idem quidem corpus in vitam rediturum visus est tradidisse. His videlicet persuasus Apostoli 1. Cor. 15. 42, 43, 44. *Seminatur in corruptione, surgit in incorruptione: seminatur in ignobilitate, surgit in gloria: seminatur in infirmitate, surgit in virtute. seminatur corpus animale, surgit corpus spiritale*, corpus resurrecturum quidem existimavit, sed immutatum natura, & à priore diversum, ac plane aliud; quemadmodum è grano tritici spica surgit à grano diversa, quod confirmari putat isto è priore ad Corinth. 15. 36, 37, 38. *Inspiciens, tu quod seminas non vivificatur, nisi prius moriatur. Et quod seminas, non corpus quod futurum est seminas, sed nudum granum, ut puta tritici aut alius ceterorum. Deus autem dat illi corpus sicut voluit, & unicuique seminum propriam corpus.* Vnde libr. 5. contr. Cels. mortuo, corpori velut semen futuri corporis inesse dicit, hominique è mortuis resurgenti corpus pro divino arbitrio impositum iri: tum concludit: *ἡμεῖς μὲν ἂν ἢ φαιδρὸν τὸ ἐλαφιστόν ἢ τὰς ἀνθρώπων εἰς τὸ εἶναι ἀρχὴν φύσιν, ὡς ἀδὲ τὸ ἐλαφιστόν κότεον τὰ σίτου ἢ τὰς ἀνθρώπων εἰς τὸ κότεον τὰ σίτου. ἡμεῖς γάρ οὐκ ἔσμεν τὸ κότεον τὰ σίτου ἢ τὰς ἀνθρώπων εἰς τὸ κότεον τὰ σίτου. ἀλλ' ὡς μὴ φαιδρὸν ἢ ἐλάφι τὸ σῶμα ἐν ἀφθαρσία: & paulo superius: ἡμεῖς δὲ ἀφθάρτοι ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ἢ ζωοποιῶνται, ἢ τὰ μὴ ἀφθάρτοι, ἢ δὲ τὸ ἀφθάρτον σῶμα ἀπέχει:* ὁ γὰρ θεὸς αὐτῶν ἀδύνατον σῶμα, καὶ θεὸς ἠδύνατον. &c. Similia leguntur libr. 2. *ἔτι ἀρχῆν*, cap. 10. Quo loco atque item libr. 2. De resurrectione, substantiam rationem appellat resurrectionis germen, quo corpora reparanda censebat, quam à Scholasticis substantiam radicalem dici recte adnotavit Genebrardus; licet alio penitus ac diverso modo effectio eius ac virtus ab iisdem intelligatur. Itaque Gennadius libr. De dogmatibus, cap. 6. sic disputat: *Et non secundum Origenem immutatio corporum erit, id est aliud novum corpus pro carne; sed eadem caro corruptibilis que cadit, tam iustorum quam iniustorum, incorruptibilis resurget.*

D Quamvis autem aliud proditurum corpus, & à priore diversum sinxerit sibi Adamantius, iisdem tamen notis, eadem forma insigne futurum affirmat in Commentario ad Psal. 1. quem commentarium in Epitomen à Methodio contractum representat Epiphanius Har. 64. cap. 12. & seq. Is ergo cap. 14. scribit corpora quæ per alimentorum susceptionem vitam tolerant, numquam eadem remanere, sed per ciborum esum & excretionem, fluxiv instar, perpetuo fluere & mutari: eadem tamen manere corpora hæc, non ratione

